

Nyomda

Erről a képről a deportálásom után szereztem tudomást. Az anyai nagyszüleim, Weinbergerék házához egy nagyon nagy udvara tartozott, és nagyon sok minden volt az udvaron.

Az udvar első részén volt a pálinkagyár, a másik részén lakások, többek között a Jenő nagybátyámnak a három szobából álló lakása: a várószoba, az irodája és a szobája. Hátrébb volt a mi lakásunk: három szoba, konyha, fürdőszoba. Szemben egy filagória kerttel, hátrébb egy nagy terület, legalább 30 négyzetméteres kocsiszín, raktár s utána istálló, mert voltak lovak is.

A nagy udvar kellős közepén egy vasöntödét akartak építeni az 1930-as években. Bele volt már építve az épületbe a hatalmas vasöntő kémény is, de nem fejeződött be, le sem volt vakolva, talán azért, mert az idők rosszra fordultak. Aztán játszottam is benne, mert nem csináltak semmit az épületben. 1940-ig így állt befejezetlenül, akkor én beköltöztem a szüleimmel Kolozsvárra. Feltehetően az 1940--1944 közötti időkből szükség volt [nyomtatásra], és nyomdának használták a helységet. A felirat -- Tipografia Potaissa [Potaissa Nyomda] -- nem volt ott gyerekkoromban, én is csak a fényképről tudtam meg. Amikor én visszajöttem, akkor már nem volt [működött] nyomda. A háború alatt gyújtották-e fel, vagy leégett véletlenül, nem tudom.